

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 223.590 van 24 mei 2013
in de zaak A. 207.062/IX-7867**

In zake : XXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaten Koen Clonen en Valerie Vranckx
 kantoor houdend te 2600 Berchem
 Fruithoflaan 124/14
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister
van Binnenlandse Zaken

Tussenkommende partij :

René HEIRWEGH
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Joris De Smet
kantoor houdend te 1180 Brussel
Winston Churchill laan 118 B
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 19 november 2012, strekt tot de
schorsing van de tenuitvoerlegging van:

- “1. De beslissing van hoofdcommissaris Eric Jacobs, gerechtelijk directeur a.i. bij de Federale Gerechtelijke Politie Brussel, vervat in het aangetekend schrijven van 18 september 2012 met referte 2012/29744, waarbij ‘HCP XXXX vanaf 12/09/2012 toegevoegd zal worden aan de Dienst Analyse en Beleid als Lid in bovental en zal functioneren onder het hiërarchisch gezag van het diensthoofd Analyse en Beleid van de FGP Brussel – Asse met standplaats Asse’ [...];
2. De beslissing van hoofdcommissaris Valère De Cloet, directeur-generaal a.i. van de algemene directie van de gerechtelijke politie, vervat in de nota DGJ/Mgt/HRM/DOR/2012/6441 d.d. 5 oktober 2012, houdende ‘de bevestiging van de door de

IX-7867-1/22

gerechtelijk directeur overeenkomstig artikel 105 WGP genomen interne verschuiving [van HCP XXXX]' [...];

3. De beslissing van hoofdcommissaris Jean-Marie Van Branteghem, directeur van de Algemene Directie van de Ondersteuning en het Beheer, opgenomen in de tijdelijke nota DGS/DSPO-2012/37147 d.d. 17 oktober 2012, waarbij hoofdcommissaris XXXX 'op 12-09-2012 door interne verschuiving herplaatst [wordt] van FGP Brussel – Asse – OA Airport (6471-bedieningsnummer 86187) naar FGP Brussel – Asse – Analyse en Beleid (7045 – bedieningsnummer 87186)' [...];
4. De beslissing van ongekende datum, genomen door een voor verzoeker onbekende overheid waarbij hij ontheven c.q. herplaatst wordt uit zijn functie van diensthoofd FGP Brussel – Asse – OA Airport naar de functie van lid (in bovental) OA Airport;
5. De beslissing van ongekende datum, genomen door een voor verzoeker onbekende overheid waarbij hoofdcommissaris René Heirwegh de functie toegewezen wordt van diensthoofd FGP Brussel – Asse – OA Airport”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een administratief dossier ingediend.

Auditeur Joke Goris heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 11 maart 2013.

Staatsraad Bert Thys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Koen Clonen, die verschijnt voor de verzoeker, adviseur Ruben Goosens, die verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Joris De Smet, die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Auditeur Joke Goris heeft een met dit arrest gedeeltelijk eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoeker is hoofdcommissaris bij de federale gerechtelijke politie te Brussel (hierna: de FGP Brussel). Hij is diensthoofd van de onderzoeksafdeling op de luchthaven te Zaventem (hierna: de FGP Brussel – Asse – OA Airport).

3.2. Op 5 oktober 2011 doet zich naar aanleiding van een concreet onderzoek op de luchthaven een incident voor tussen de verzoeker en de onderzoeksrechter. Deze laatste verwijt aan de verzoeker in het betrokken dossier zijn vertrouwen te hebben beschaamd.

Na dit incident krijgt de verzoeker de opdracht om alle dienstverrichtingen in het betrokken dossier stop te zetten en thuis te blijven.

Op 6 oktober 2011 wordt een informatieverslag over dit incident opgesteld. Een bijkomend informatieverslag van 10 oktober 2011 verwijt aan de verzoeker zijn vrijstelling van nachtprestaties niet te hebben nageleefd. Op 14 oktober 2011 wordt een voorafgaand onderzoeker aangesteld en belast met een nader onderzoek van deze feiten.

3.3. Op 5 december 2011 wordt de verzoeker voor een periode van zes maanden gedetacheerd naar de directie van de bestrijding van de criminaliteit tegen personen – dienst Drugs (hierna: de DGJ/DJP/Drugs).

3.4. Op 27 februari 2012 legt de voorafgaand onderzoeker haar verslag neer. Wat het incident van 5 oktober 2011 betreft, besluit zij dat zich een misverstand kan hebben voorgedaan en dat niet kan worden geconcludeerd dat er

effectief sprake is geweest van een gebrek aan loyaliteit in hoofde van de verzoeker.

3.5. Op 21 maart 2012 stelt de directeur-generaal ad interim van de federale gerechtelijke politie een inleidend verslag op ten laste van de verzoeker, waarin hem enkel nog wordt verweten dat hij, ondanks een uitdrukkelijk en formeel verbod van zijn hiërarchische overste tot het leveren van nachtprestaties, zes uren nachtprestaties heeft aangerekend voor de maand september 2011.

Op grond van deze feiten legt de directeur-generaal aan de verzoeker op 30 april 2012 de lichte tuchtstraf van de waarschuwing op.

3.6. Op 5 juni 2012 wordt verzoekers detachering naar de DGJ/DJP/Drugs met zes maanden verlengd. Deze verlenging wordt op 19 juli 2012 aan de verzoeker ter kennis gebracht.

3.7. Inmiddels heeft de verzoeker op 17 juli 2012 gevraagd om zijn detachering stop te zetten en zijn terugkeer naar de functie van diensthoofd van de FGP Brussel – Asse – OA Airport mogelijk te maken.

Op 11 september 2012 wordt beslist om de detachering van de verzoeker met ingang van 12 september 2012 te beëindigen. De verzoeker wordt hiervan diezelfde dag telefonisch in kennis gesteld, waarbij hij – naar eigen zeggen – de bevestiging krijgt van “[zijn] terugkeer naar [de] FGP Brussel – Asse – OA Airport”.

De verzoeker richt vervolgens een nota aan de “Gerechtelijk Directeur Adjunct Asse” waarin hij stelt dat hij zich pas op 26 september 2012 op de FGP Brussel – Asse – OA Airport zal kunnen aanbieden. Hij voegt een aanvraag bij voor een treinabonnement voor het traject Berlaar – Zaventem.

3.8. Met een aangetekende zending – ontvangen op 24 september 2012 – wordt de verzoeker uitgenodigd om zich op 26 september 2012 bij de

hoofdcommissaris van de FGP Brussel – Asse aan te bieden. Als bijlage is verzoekers aanvraagformulier voor het treinabonnement gevoegd. Het traject van dat abonnement is evenwel gewijzigd van “Berlaar – Zaventem” in “Berlaar – Asse”.

3.9. Met een tweede aangetekende zending – eveneens ontvangen op 24 september 2012 – wordt de verzoeker in kennis gesteld van de beslissing van hoofdcommissaris E. Jacobs, gerechtelijk directeur ad interim bij de FGP Brussel, vervat in de nota 2012/29744 van 18 september 2012 met als onderwerp “Interne verschuiving”, luidens dewelke de verzoeker met ingang van 12 september 2012 wordt toegevoegd aan de dienst Analyse en Beleid als lid in bovental, onder het hiërarchische gezag van het diensthoofd van die dienst en met standplaats te Asse.

Dit is de eerste bestreden beslissing.

3.10. In die beslissing wordt onder meer overwogen dat de functie van diensthoofd van de FGP Brussel – Asse – OA Airport op 9 mei 2012 bij herplaatsing werd ingevuld door hoofdcommissaris René Heirwegh.

In zijn verzoekschrift stelt de verzoeker dat het naar aanleiding van de kennisgeving van de eerste bestreden beslissing is dat hij op de hoogte is gebracht van een beslissing van ongekende datum, genomen door een ongekende overheid, waarbij de functie van diensthoofd van de FGP Brussel – Asse – OA Airport aan René Heirwegh wordt toegewezen.

De verwerende partij legt dienaangaande in het administratief dossier een nota van 7 mei 2012 neer waaruit blijkt dat hoofdcommissaris J.-M. Van Branteghem, directeur-generaal van de algemene directie van de Ondersteuning en het Beheer, “in naam van de commissaris-generaal” heeft beslist om René Heirwegh “door interne verschuiving” op 9 mei 2012 te herplaatsen van de FGP Brussel – Coördinatie en Leiding naar de FGP Brussel – Asse – OA Airport.

Dit is de vijfde bestreden beslissing.

3.11. Op 5 oktober 2012 “bevestigt” V. De Cloet, directeur-generaal ad interim van de federale gerechtelijke politie, verzoekers “interne verschuiving” van de FGP Brussel – Asse – OA Airport naar de FGP Brussel – Asse – Analyse en Beleid, met standplaats te Asse.

Dit is de tweede bestreden beslissing.

Deze beslissing is niet aan de verzoeker betekend. In zijn verzoekschrift stelt de verzoeker dat hij er begin november 2012 kennis van heeft genomen, toen hij in het kader van de voorbereiding van de voorliggende vordering contact opnam met de directie van de Mobiliteit en het Personeelsbeheer om een kopie te verkrijgen van alle stukken van het kwestieuze dossier.

3.12. Bij nota van 17 oktober 2012 met als onderwerp “Einde detachering en herplaatsing” beslist hoofdcommissaris J.-M. Van Branteghem, directeur-generaal van de algemene directie van de Ondersteuning en het Beheer, “in naam van de commissaris-generaal” dat de verzoeker op 12 september 2012 “door interne verschuiving” wordt “herplaatst” van de FGP Brussel – Asse – OA Airport naar de FGP Brussel – Asse – Analyse en Beleid.

Dit is de derde bestreden beslissing.

Deze beslissing is evenmin aan de verzoeker betekend. In zijn verzoekschrift stelt de verzoeker dat hij begin november 2012 daarvan heeft kennisgenomen.

3.13. Ten slotte stelt de verzoeker in zijn verzoekschrift dat hij vermoedt dat de overheid, zonder hem daarvan in kennis te stellen, een beslissing heeft genomen waarbij hij binnen de FGP Brussel – Asse – OA Airport wordt ontheven van zijn functie van diensthoofd en herplaatst in de functie van lid in bovental van deze dienst.

Dit is de vierde bestreden beslissing.

IV. Verzoek tot tussenkomst

4. Met een op 19 december 2012 ter post aangetekend verzonden verzoekschrift vraagt René Heirwegh om in het geding te mogen tussenkomen.

De verzoeker tot tussenkomst is de begunstigde van de vijfde bestreden beslissing. Er is bijgevolg grond om het verzoek in te willigen, alvast wat het administratief kort geding betreft.

V. Ontvankelijkheid van de vordering

A. Voorwerp van de vordering

5. De verzoeker vermeldt als vierde voorwerp van zijn vordering: “de beslissing van ongekende datum, genomen door een voor verzoeker onbekende overheid waarbij hij ontheven c.q. herplaatst wordt uit zijn functie van diensthoofd FGP Brussel – Asse – OA Airport naar de functie van lid (in bovental) OA Airport”.

Uit niets blijkt evenwel dat een dergelijke beslissing uitdrukkelijk of impliciet zou zijn genomen. De eerste bestreden beslissing overweegt in dit verband “dat de intermediaire gezagsfuncties op de OA Airport alle ingevuld zijn door één HCP en vier CP en dat er geen behoefte is aan kaderleden in bovental”. Hieruit kan worden afgeleid dat de verzoeker vanuit zijn functie van (overtollig) diensthoofd van de FGP Brussel – Asse – OA Airport is herplaatst in de functie van lid in bovental van de FGP Brussel – Asse – Analyse en Beleid en derhalve niet eerst is ontheven van zijn functie van diensthoofd en herplaatst in de functie van lid in bovental van de OA Airport.

De vierde bestreden beslissing lijkt derhalve niet te bestaan.

De vordering is in zoverre ze tegen deze vermeende beslissing is gericht niet ontvankelijk.

B. Tijdigheid van de vordering

Exceptie van de tussenkomende partij

6. De tussenkomende partij werpt op dat de voorliggende vordering laattijdig is.

Zij stelt in haar verzoekschrift tot tussenkomst dat zij geen kennis heeft van de datum waarop de eerste bestreden beslissing aan de verzoeker werd betekend, maar sluit niet uit dat deze datum zich meer dan zestig dagen vóór het instellen van de vordering situeert. Zij wijst erop dat de verzoeker in zijn verzoekschrift toegeeft dat hij kort na 19 juli 2012 informeel heeft vernomen dat de tussenkomende partij gedetacheerd zou zijn naar de FGP Brussel – Asse – OA Airport en dat hij zelf herplaatst zou zijn naar de FGP Brussel – Asse. Zij leidt daaruit af dat de verzoeker meer dan zestig dagen vóór het instellen van de vordering op de hoogte was van de bestreden beslissingen en dat de vordering bijgevolg laattijdig is.

Beoordeling

7. Krachtens artikel 4, § 1, derde lid, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State verjaren de beroepen tot nietigverklaring zestig dagen nadat de bestreden akten, reglementen of beslissingen werden bekendgemaakt of betekend. Indien ze noch bekendgemaakt, noch betekend dienen te worden, gaat de termijn in met de dag waarop de verzoeker er kennis van heeft gehad.

Artikel 19, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bepaalt:

“De verjaringstermijnen voor de beroepen bedoeld bij artikel 14, § 1, nemen alleen een aanvang op voorwaarde dat de betekening door de administratieve overheid van de akte of van de beslissing met individuele strekking het bestaan van die beroepen alsmede de in acht te nemen vormvoorschriften en termijnen vermeldt. Indien aan die verplichting niet wordt voldaan dan nemen de verjaringstermijnen een aanvang vier maanden nadat de betrokkene in kennis werd gesteld van de akte of van de beslissing met individuele strekking”.

Deze bepaling is van toepassing wanneer een administratieve overheid ertoe verplicht is een individuele beslissing ter kennis te brengen van de betrokkene. Dit is slechts het geval wanneer een normatieve bepaling die kennisgeving voorschrijft of wanneer de beslissing van zodanige aard is dat ze de rechtstoestand van de persoon op wie ze betrekking heeft, bepaalt of wijzigt.

8. De eerste bestreden beslissing, die, zoals hierna bij het onderzoek van het eerste onderdeel van het eerste middel wordt vastgesteld, de herplaatsing van de verzoeker lijkt in te houden, wijzigt de rechtstoestand van de verzoeker op een individuele wijze, minstens wijzigt ze op een ingrijpende wijze zijn feitelijke tewerkstelling doordat hij de dienst waar hij, vóór zijn detachering, als diensthoofd leiding gaf aan een operationele onderzoekseenheid, dient te verlaten en als lid in bovental wordt tewerkgesteld in een andere afdeling onder het gezag van het diensthoofd van die afdeling en met een andere standplaats. Bijgevolg diende de eerste bestreden beslissing aan de verzoeker ter kennis te worden gebracht en diende deze kennisgeving overeenkomstig artikel 19, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State melding te maken van de beroepsmogelijkheid bij de Raad van State en van de daarbij in acht te nemen beroepstermijn en vormvoorschriften.

De aangetekende brief van 18 september 2012 waarmee de verzoeker door hoofdcommissaris E. Jacobs in kennis werd gesteld van de eerste bestreden beslissing maakt geen melding van de beroepsmogelijkheid bij de Raad van State en van de daarbij in acht te nemen beroepstermijn en vormvoorschriften.

Overeenkomstig artikel 19, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State is de beroepstermijn ten aanzien van de verzoeker

dienvolgens slechts aangevangen vier maanden nadat hij in kennis werd gesteld van de voormelde beslissing. Er lijkt dan ook te moeten worden besloten dat de vordering, die met een op 19 november 2012 ter post aangetekend verzonden schrijven is ingesteld, wel degelijk tijdig is in zoverre ze gericht is tegen de eerste bestreden beslissing.

9. Met betrekking tot de tweede en de derde bestreden beslissing wordt in de huidige stand van de rechtspleging vastgesteld dat zelfs indien de verzoeker van deze beslissingen kennis zou hebben gehad op het ogenblik dat ze werden veruitwendigd in de nota's van respectievelijk 5 en 17 oktober 2012 – de verzoeker voert in dit verband aan dat hij van beide beslissingen slechts begin november 2012 kennis kreeg in het kader van zijn vraag naar een kopie van de stukken uit het dossier betreffende zijn “verschuiving” – de voorliggende vordering op 19 november 2012 alleszins tijdig is ingesteld in de mate ze tegen deze beslissingen is gericht.

10. Met de vijfde bestreden beslissing wordt aan de tussenkomende partij de functie van diensthoofd van de FGP Brussel – Asse – OA Airport toegewezen, zijnde de functie die de verzoeker bekleedde vóór zijn tijdelijke detachering van 5 december 2011 tot en met 11 september 2012 naar de DGJ/DJP/Drugs. De verzoeker is niet de begunstigde van deze beslissing. Ze heeft evenwel tot gevolg gehad dat hij, na de beëindiging van zijn tijdelijke detachering, niet kon terugkeren naar de functie die hij vóór die detachering bekleedde en dat hij “boventallig” werd en diende te worden herplaatst.

Daargelaten of het standpunt van de tussenkomende partij kan worden bijgevalen dat voor de verzoeker de termijn voor het instellen van een annulatieberoep tegen deze beslissing aanving met de feitelijke kennisneming daarvan, moet hoe dan ook worden vastgesteld dat de tussenkomende partij helemaal niet aantoont dat de feitelijke kennis die de verzoeker “kort na 19 juli 2012” zou hebben gehad van de “detachering” van de tussenkomende partij naar de FGP Brussel – Asse – OA Airport daartoe voldoende was. In het bijzonder blijkt uit niets dat de verzoeker reeds méér dan zestig dagen voor het instellen van

de voorliggende vordering wist of behoorde te weten dat het ging om een definitieve herplaatsing van de tussenkomende partij in de functie van diensthoofd die door de verzoeker vóór zijn tijdelijke detachering werd bekleed.

11. In de huidige stand van de rechtspleging wordt de exceptie van de tussenkomende partij niet gegrond bevonden.

C. Belang van de verzoeker

Exceptie van de tussenkomende partij

12. De tussenkomende partij werpt op dat de verzoeker geen belang heeft bij de voorliggende vordering.

Zij verwijst in dit verband naar de tekst van het automatisch antwoord van de verzoeker van 1 februari 2012 op zijn binnenkomend e-mailverkeer, die luidt: “Omwille van externe omstandigheden heb ik er persoonlijk voor gekozen niet langer deel uit te maken van de FGP Brussel – Asse”. De tussenkomende partij stelt dat uit de omstandigheid dat de verzoeker reeds ruim twaalf maanden geleden er zelf voor gekozen heeft om niet langer deel uit te maken van de FGP Brussel – Asse, kan worden afgeleid dat hij niet langer geïnteresseerd is om de functie van diensthoofd van de OA Airport te bekleden.

Beoordeling

13. Uit het door de verzoeker opgestelde automatisch antwoord voor zijn binnenkomend e-mailverkeer alleen kan niet worden afgeleid dat de verzoeker geen interesse meer zou hebben in de voortzetting van zijn functie van diensthoofd bij de FGP Brussel – Asse – OA Airport. Uit de voorliggende vordering en verzoekers argumentatie in het verzoekschrift blijkt overigens klaarblijkelijk het tegenovergestelde.

14. In de huidige stand van de rechtspleging wordt de exceptie van de tussenkomende partij niet gegrond bevonden.

VI. Onderzoek van de vordering

15. Overeenkomstig artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

A. Ernst van het eerste onderdeel van het eerste middel

Standpunt van de partijen

16. In het eerste onderdeel van het eerste middel voert de verzoeker de schending aan van artikel VI.II.86 van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 tot regeling van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten (hierna: het RPPol), doordat de bestreden beslissingen werden genomen door een onbevoegde overheid.

17. Voorafgaandelijk aan de nadere uiteenzetting van dit middelonderdeel voert de verzoeker met betrekking tot de eerste drie bestreden beslissingen aan dat ze geen “interne verschuiving” inhouden zoals in de eerste twee bestreden beslissingen volgens hem ten onrechte wordt gesteld, maar dat ze daarentegen moeten worden gekwalificeerd als beslissingen waarbij hij wordt herplaatst. Hij wijst in dit verband op artikel 2.2.2 van de omzendbrief GPI 15 van 24 januari 2002 betreffende de toepassing van de mobiliteitsregeling in de geïntegreerde politie, gestructureerd op twee niveaus, ten behoeve van de lokale verantwoordelijke overheden in de politiezones (hierna: de omzendbrief GPI 15), dat onder meer bepaalt dat te begeven ambten binnen een directie van de federale politie en binnen hetzelfde kader of niveau in een eerste tijd kunnen worden

ingevuld door interne verschuivingen. Volgens de verzoeker is zijn interne verschuiving niet binnen hetzelfde niveau gebeurd. Hij is immers als hoofdcommissaris niet langer diensthoofd, maar nog slechts adjunct van een diensthoofd met de lagere graad van commissaris. Bovendien wordt door zijn interne verschuiving geen vacante betrekking ingevuld, want hij is in bovental aan de dienst Analyse en Beleid toegevoegd. De verzoeker besluit dat de eerste drie bestreden beslissingen geen “interne verschuiving” inhouden, maar wel een herplaatsing, zoals in de derde bestreden beslissing ook wordt aangegeven. Met betrekking tot de vijfde bestreden beslissing stelt de verzoeker dat hij geen kennis heeft van de specifieke inhoud, motivering of omstandigheden waarin deze beslissing werd genomen en dat hij ze bijgevolg niet met zekerheid kan kwalificeren.

18. Vervolgens betoogt de verzoeker dat overeenkomstig artikel VI.II.86 van het RPPol de herplaatsing binnen de federale politie wordt bevolen door de commissaris-generaal, op advies van de directeur-generaal die de algemene directie leidt binnen dewelke het personeelslid wordt herplaatst.

Met betrekking tot de eerste bestreden beslissing stelt hij dat ze werd genomen door de gerechtelijk directeur ad interim bij de FGP Brussel en dus niet door de commissaris-generaal en dat deze beslissing ook niet kan worden beschouwd als het overeenkomstig artikel VI.II.86 van het RPPol vereiste advies, aangezien ze niet uitgaat van de directeur-generaal die de algemene directie leidt binnen dewelke de verzoeker wordt herplaatst.

Wat de tweede bestreden beslissing betreft, die werd genomen door de directeur-generaal ad interim van de federale gerechtelijke politie, betoogt de verzoeker dat deze beslissing de onwettige eerste bestreden beslissing bevestigt en alleen al om deze reden eveneens onwettig is, en dat indien wordt aangenomen dat het om een autonome beslissing tot herplaatsing gaat, moet worden vastgesteld dat ze evenzeer door een onbevoegde overheid is genomen.

Met betrekking tot de derde bestreden beslissing stelt de verzoeker vast dat erin wordt vermeld dat ze werd genomen “in naam van de commissaris-generaal”, hetgeen wijst op een delegatie van bevoegdheden. Hij merkt dienaangaande op dat vooreerst geen bewijs van een dergelijke delegatie voorligt en dat een gebeurlijke delegatie in ieder geval onwettig zou zijn, aangezien de bevoegdheid om een beslissing tot herplaatsing te nemen een aan de commissaris-generaal toegewezen bevoegdheid is en het RPPol niet in de mogelijkheid van een delegatie van deze bevoegdheid voorziet. Ook de derde bestreden beslissing kan volgens de verzoeker niet worden beschouwd als het overeenkomstig artikel VI.II.86 van het RPPol vereiste advies. Het tegendeel aannemen zou de adviserende functie van de directeur-generaal volledig uithollen. Bovendien is de nota niet gericht aan de bevoegde overheid, met name de commissaris-generaal.

Met betrekking tot de vijfde bestreden beslissing stelt de verzoeker dat hij niet kan nagaan of ze door de bevoegde overheid werd genomen op basis van het door artikel VI.II.86 van het RPPol vereiste advies.

19. De tussenkommende partij werpt op dat het formuleren van een voorbehoud ten aanzien van de vijfde bestreden beslissing niet als een ernstig middel ten aanzien van die beslissing kan worden beschouwd.

Beoordeling

20. Artikel 2.2.2 van de omzendbrief GPI 15 luidt:

“Binnen een lokaal politiekorps en binnen een directie van de federale politie en binnen hetzelfde kader (officiers-, midden-, basis- en hulpkader) of niveau (niveau A, B, C en D), voor zover het geen wijziging van de aard van het contract betreft, kunnen de ambten in een eerste tijd door interne verschuivingen worden ingevuld. De korpschef, wat de lokale politie betreft, en de commissaris-generaal, wat de federale politie betreft, bepalen de nadere regels van deze interne verschuivingen.
[...].”

21. Op het eerste gezicht kan met de verzoeker worden aangenomen dat zijn “verschuiving” van de functie van diensthoofd van de FGP Brussel – Asse – OA Airport naar de functie van lid in bovental van de FGP Brussel – Asse – Analyse en Beleid niet kan worden beschouwd als een “interne verschuiving” zoals bedoeld in het aangehaalde artikel 2.2.2 van de omzendbrief GPI 15. Daartoe volstaat de vaststelling dat de verzoeker “in bovental” aan de dienst Analyse en Beleid wordt toegevoegd, zodat het ambt dat hem wordt toegewezen er niet een lijkt te zijn dat “in een eerste tijd” door een interne verschuiving wordt ingevuld. In de huidige stand van de rechtspleging lijken de beslissingen waarbij de verzoeker naar de FGP Brussel – Asse – Analyse en Beleid wordt “verschoven”, beschouwd te moeten worden als herplaatsingen in de zin van artikel VI.II.85, 8°, van het RPPol, luidens hetwelk het personeelslid dat wegens enigerlei oorzaak moet worden aangewezen voor een andere dan zijn eigen betrekking, kan worden herplaatst. De derde bestreden beslissing maakt overigens uitdrukkelijk gewag van een herplaatsing in de zin van artikel VI.II.85, 8°, van het RPPol.

22. Gelet op het voorgaande, moet rekening worden gehouden met artikel VI.II.86 van het RPPol, dat luidt:

“De herplaatsing wordt bevolen door de korpschef of door de commissaris-generaal, op advies van de directeur-generaal die de algemene directie leidt binnen dewelke het personeelslid wordt herplaatst”.

De bevoegdheid tot herplaatsing van een lid van de federale politie berust aldus bij de commissaris-generaal. Het betreft een toegewezen bevoegdheid, die kan worden uitgeoefend na advies van de directeur-generaal die de algemene directie leidt binnen dewelke het personeelslid wordt herplaatst.

23. Met betrekking tot de eerste bestreden beslissing dient te worden vastgesteld dat ze genomen is door de gerechtelijk directeur ad interim van de FGP Brussel en dus niet door de commissaris-generaal.

24. De tweede bestreden beslissing is genomen door de directeur-generaal ad interim van de federale gerechtelijke politie. Ze gaat dus evenmin uit van de door artikel VI.II.86 van het RPPol aangewezen overheid.

25. De derde bestreden beslissing is genomen door J.-M. Van Branteghem, directeur-generaal van de algemene directie van de Ondersteuning en het Beheer, “in naam van de commissaris-generaal”.

Op het eerste gezicht blijkt niet dat de kwestieuze herplaatsing in werkelijkheid uitgaat van de commissaris-generaal en evenmin dat zij steunt op een delegatie van bevoegdheid vanwege de commissaris-generaal, nog daargelaten de vraag of een dergelijke delegatie wettig zou kunnen zijn verleend.

26. Geen van de eerste drie bestreden beslissingen is derhalve genomen door de commissaris-generaal. Bovendien lijkt het erop dat geen van de organen die deze respectieve beslissingen hebben genomen de door artikel VI.II.86 van het RPPol aan de commissaris-generaal toegewezen bevoegdheid vermocht uit te oefenen. Artikel I.III.1 van het RPPol lijkt geen rechtsgrond te bieden voor het uitoefenen van deze bevoegdheid, aangezien geen enkel stuk voorligt waaruit de aanstelling van een waarnemend commissaris-generaal blijkt. Evenmin lijkt de tijdelijke waarneming van een hoger ambt op grond van de artikelen VI.II.78 en volgende van het RPPol de basis te kunnen vormen van de bevoegdheid van de organen waarvan de eerste drie bestreden beslissingen respectievelijk uitgaan, net zomin als de theorie van de feitelijke ambtenaar of de noodambtenaar.

27. In de huidige stand van de rechtspleging moet bijgevolg worden besloten dat de eerste drie bestreden beslissingen uitgaan van een onbevoegde overheid. Bovendien lijkt met de verzoeker te moeten worden aangenomen dat het door artikel VI.II.86 van het RPPol vereiste advies ontbreekt.

Derhalve lijken de eerste drie bestreden beslissingen te zijn genomen met miskenning van artikel VI.II.86 van het RPPol en is het middelonderdeel ten aanzien van deze beslissingen ernstig.

28. Uit de door de verwerende partij neergelegde nota van 7 mei 2012 blijkt dat de vijfde bestreden beslissing eveneens uitgaat van hoofdcommissaris J.-M. Van Branteghem, directeur-generaal van de algemene directie van de Ondersteuning en het Beheer, “in naam van de commissaris-generaal”.

In de huidige stand van de rechtspleging wordt de stelling van de tussenkomende partij dat het voorbehoud van de verzoeker tegenover deze beslissing niet als een ernstig middel kan worden aangenomen, niet bijgevalen. Uit de uiteenzetting van het middel blijkt immers voldoende duidelijk dat de verzoeker ook ten aanzien van de vijfde bestreden beslissing, voor zover ze als een herplaatsing kan worden beschouwd, betwist dat ze door een bevoegde overheid is genomen.

Noch de verwerende partij, noch de tussenkomende partij, verduidelijken hoe de vijfde bestreden beslissing dient te worden gekwalificeerd. Gelet op de bewoordingen van deze beslissing, lijkt te kunnen worden aangenomen dat het evenzeer om een herplaatsing in de zin van artikel VI.II.85, 8°, van het RPPol gaat, waarvan dan eveneens moet worden vastgesteld dat ze is opgelegd door een onbevoegde overheid.

Het middelonderdeel is derhalve ook ten aanzien van de vijfde bestreden beslissing ernstig.

29. Hetgeen voorafgaat, noopt tot het besluit dat het middelonderdeel in de hiervóór besproken mate ernstig is ten aanzien van de eerste, de tweede, de derde en de vijfde bestreden beslissing.

B. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

30. De verzoeker betoogt vooreerst dat hij ingevolge de bestreden beslissingen als het ware professioneel wordt begraven. Zijn contacten met zijn vroegere werkkring worden verbroken, hetgeen bijzonder nadelig is voor de instandhouding van zijn beroepservaring en -kwalificaties. Bovendien wordt schade berokkend aan zijn naam, reputatie en aanzien, doordat de bestreden beslissingen een functionele degradatie inhouden zonder dat hem enige concrete disfunctie of negatieve beoordeling kan worden verweten en doordat hij een operationele bediening als diensthoofd van een onderzoeksafdeling met 36 personeelsleden verliest om te worden belast met een pseudobeleidsfunctie waarbij hij geen enkele leiding kan geven maar onder het gezag wordt geplaatst van een officier met een lagere graad, hetgeen zowel in het politiemilieu als bij de externe partners ervan, evenals in zijn persoonlijke relaties de indruk wekt dat hij in de fout is gegaan. De bestreden beslissingen gaan volgens de verzoeker ook gepaard met praktische problemen, met name een opgelopen verplaatsingsduur van 30 minuten tot 2 uur (enkele reis) en het verlies van verscheidene vergoedingen.

De verzoeker wijst voorts op het ernstige karakter van de aangevoerde nadelen. Ze berokkenen volgens hem aanzienlijke schade in zijn professionele ontwikkeling en hypothekeren zijn carrièrekansen. De bestreden beslissingen hebben bovendien ook een psychologische impact aangezien hij in ziekteverlof werd geplaatst en onder medische behandeling staat. Bijzondere omstandigheden – de onregelmatigheid van zijn eerdere detachering, de reputatieschade en sociale isolering die zijn nieuwe functie teweegbrengt, het gedane onrecht aan zijn naam, reputatie en aanzien binnen de politie – en de flagrante onwettigheid van de bestreden beslissingen dienen er volgens de verzoeker toe te leiden dat het morele nadeel te dezen moet worden aangenomen.

Ten slotte wijst de verzoeker ook op het moeilijk te herstellen karakter van de nadelen: gelet op zijn leeftijd zal een eventuele nietigverklaring wellicht niet vóór zijn pensionering gebeuren en nu de bestreden beslissingen overkomen als een blijk van vernedering, afkeuring en minachting is een onmiddellijk optreden van de Raad van State vereist. Indien een nietigverklaring wordt afgewacht, dreigt de huidige situatie zich te consolideren en zullen de nadelen zich onherstelbaar hebben gerealiseerd.

31. De tussenkomende partij betwist het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Zij verwijst andermaal naar de tekst die de verzoeker als automatisch antwoord op zijn binnenkomend e-mailverkeer heeft opgesteld en stelt dat de omstandigheid dat de verzoeker heeft aangegeven ervoor gekozen te hebben de FGP Brussel – Asse te verlaten, impliceert dat hij geen diensthoofd van de FGP Brussel – Asse – OA Airport meer kan worden en dat de verzoeker dan ook bezwaarlijk kan aanvoeren dat hij ingevolge de bestreden beslissingen schade lijdt.

Beoordeling

32. Ingevolge de bestreden beslissingen kon de verzoeker, die de graad van hoofdcommissaris heeft, op het einde van zijn tijdelijke detachering naar de DGJ/DJP/Drugs niet opnieuw zijn functie van diensthoofd bij de FGP Brussel – Asse – OA Airport te Zaventem opnemen, waar hij leiding gaf aan een operationele onderzoekseenheid van 36 personeelsleden. In plaats daarvan is hij in bovental toegevoegd aan de FGP Brussel – Asse – Analyse en Beleid, waar hij onder het gezag valt van het diensthoofd van die dienst, die een lagere graad heeft dan de verzoeker, en heeft hij voortaan zijn standplaats te Asse. In de visie van de verzoeker, die door de verwerende partij of de tussenkomende partij niet wordt tegengesproken, is deze functie niet verzoenbaar met zijn profiel en niet gelijkwaardig met zijn vorige functie.

33. Gelet op de zo-even geschetste gevolgen van de bestreden beslissingen is het aannemelijk dat de verzoeker zijn herplaatsing ervaart als een

degradatie en dat zulks ook zo overkomt bij zijn collega's en zijn omgeving. In die omstandigheden is het redelijk het ernstige karakter van het besproken middelonderdeel bij de beoordeling te betrekken en de verzoeker, wegens het morele nadeel en de reputatieschade die hij ondergaat, niet langer dan strikt nodig te laten wachten op een definitieve uitspraak over zijn middelen.

Aangenomen wordt dat de verzoeker ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan lijden.

Het door de verzoeker opgestelde automatisch antwoord voor zijn binnenkomend e-mailverkeer doet daaraan geen afbreuk.

34. Uit wat voorafgaat volgt dat de beide voorwaarden, bepaald in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, voor het bevelen van de schorsing van de tenuitvoerlegging van de eerste, de tweede, de derde en de vijfde bestreden beslissing vervuld zijn.

VII. Anonimisering

35. De verzoeker vraagt de anonimisering van het arrest, bij de publicatie ervan.

Luidens artikel 2, eerste lid, van het koninklijk besluit van 7 juli 1997 betreffende de publicatie van de arresten en de beschikkingen van niet-toelaatbaarheid van de Raad van State kan bij de publicatie van de beschikking of van het arrest de identiteit van natuurlijke personen, op uitdrukkelijk verzoek van een natuurlijke persoon die partij is bij een geschil dat bij de Raad van State aanhangig is, worden weggelaten.

De vraag wordt ingewilligd.

BESLISSING

1. Het verzoek van René Heirwegh tot tussenkomst in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

2. De Raad van State beveelt de schorsing van de tenuitvoerlegging van:

- **de beslissing van hoofdcommissaris E. Jacobs, gerechtelijk directeur ad interim van de FGP Brussel, vervat in de nota 2012/29744 van 18 september 2012, waarbij XXXX met ingang van 12 september 2012 wordt toegevoegd aan de dienst Analyse en Beleid als lid in bovental met standplaats te Asse, waar hij zal fungeren onder het hiërarchische gezag van het diensthoofd van die dienst;**
- **de beslissing van V. De Cloet, directeur-generaal ad interim van de federale gerechtelijke politie, vervat in de nota DGJ/Mgt/HRM/DOR/2012/6441 van 5 oktober 2012, waarbij de voormelde beslissing van hoofdcommissaris E. Jacobs wordt “bevestigd”;**
- **de beslissing “in naam van de commissaris-generaal” van hoofdcommissaris J.-M. Van Branteghem, directeur-generaal van de algemene directie van de Ondersteuning en het Beheer, vervat in de nota DGS/DSPO-2012/37147 van 17 oktober 2012, waarbij XXXX op 12 september 2012 door interne verschuiving wordt herplaatst van de FGP Brussel – Asse – OA Airport naar de FGP Brussel – Asse – Analyse en Beleid;**
- **de beslissing “in naam van de commissaris-generaal” van hoofdcommissaris J.-M. Van Branteghem, directeur-generaal van de algemene directie van de Ondersteuning en het Beheer, vervat in de nota DGS/DSPO-2012/16513 van 7 mei 2012, waarbij René Heirwegh door interne verschuiving wordt herplaatst van de FGP Brussel – Coördinatie en Leiding naar de FGP Brussel – Asse – OA Airport.**

3. De vordering wordt voor het overige verworpen.

4. Bij de publicatie van dit arrest door de Raad van State wordt de identiteit van de verzoeker weggelaten.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 24 mei 2013, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Bert Thys,	staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Tiny Temmerman,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Tiny Temmerman

Bert Thys